

**Protokół z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej opiniującej wniosek
dr n. farm. Natalii Miękus-Purwin
o przyznanie stopnia doktora habilitowanego**

Komisja Habilitacyjna, powołana przez Radę Nauk Farmaceutycznych Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego w dniu 26 października 2020 r w składzie

1. **przewodniczący komisji** – prof. dr hab. n. farm. Lucjusz Zaprutko
- Uniwersytet Medyczny w Poznaniu
2. **recenzent komisji** – prof. dr hab. n. farm. Elżbieta Wyska
- Collegium Medicum, Uniwersytet Jagielloński
3. **recenzent komisji** – dr hab. n. chem. Piotr Mucha, prof. UG
- Uniwersytet Gdański
4. **recenzent komisji** – dr hab. n. farm. Ewa Karna
- Uniwersytet Medyczny w Białymstoku
5. **recenzent komisji** – dr hab. n. farm. Monika Dąbrowska
- Collegium Medicum, Uniwersytet Jagielloński
6. **sekretarz komisji** – dr hab. n. farm. Aneta Pogorzelska
- Gdański Uniwersytet Medyczny
7. **członek komisji** – dr hab. n. farm. Bartosz Wielogomas
- Gdański Uniwersytet Medyczny

w dniu **5 marca 2021 r.** o godz. 12.00 wzięła udział w pełnym składzie w posiedzeniu dotyczącym omówienia i zaopiniowania wniosku dr n. farm. Natalii Miękus-Purwin o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki farmaceutyczne. Posiedzenie odbyło się w formie wideokonferencji z wykorzystaniem programu ZOOM i było w całości nagrywane. Upřednio Członkowie Komisji wyrazili zgodę na przeprowadzenie spotkania w ww. formie. Posiedzenie odbyło się bez zakłóceń fonii i wizji. Przewodniczący Komisji, prof. dr hab. Lucjusz Zaprutko potwierdził obecność wszystkich Członków Komisji, po czym stwierdził jego prawomocność. Przewodniczący przedstawił formalną ocenę wniosku dr Natalii Miękus-Purwin stwierdzając, że wszystkie wymogi regulowane Ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym zostały spełnione. W kolejnych słowach zwrócił się z zapytaniem czy Członkowie Komisji widzą potrzebę przeprowadzenia kolokwium habilitacyjnego. Nikt z Członków Komisji nie wniósł wniosku o przeprowadzenie kolokwium, w związku z czym prof. dr hab. Lucjusz Zaprutko poprosił o wyrażenie opinii Członków Komisji dot. wniosku dr Natalii Miękus-Purwin o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Pani prof. dr hab. Elżbieta Wyska stwierdziła, że bardzo pozytywnie ocenia sylwetkę Habilitantki. Podkreśla, że dr Natalia Miękus-Purwin spełnia przesłankę o realizowaniu badań w więcej niż jednej jednostce naukowej, na co wskazuje nie tylko jej zatrudnienie na Wydziale Biologii UG i Wydziale Farmaceutycznym GUMed, ale przede wszystkim liczne zagraniczne staże naukowe. Krytycznie odniosła się jednak do kontynuacji tematyki podjętej przez Habilitantkę w trakcie doktoratu i zaznaczyła, że w osiągnięciu habilitacyjnym Kandydatka powinna skupić się na rozwoju umiejętności w oparciu o inne techniki i inne biomarkery. Wyraziła również wątpliwość co do przypisania prowadzonych badań do dyscypliny nauk farmaceutycznych, gdyż badania dr Miękus-Purwin ukierunkowane są bardziej na diagnostykę laboratoryjną. W opinii Pani Profesor, w dyscyplinie nauk farmaceutycznych badania powinny być ukierunkowane na lek. Zaznaczyła jednak, że obecnie znacząco odchodzi się od tego typu badań na większości wydziałów farmaceutycznych w Polsce.

Prof. Elżbieta Wyska nieco słabiej oceniła działalność dydaktyczną Habilitantki, stwierdzając, że dotychczas dr Natalia Miekus-Purwin była promotorem jednej pracy magisterskiej i 6 prac licencjackich, ale tylko na Wydziale Biologii, brakuje prac wykonanych na kierunku farmacja. Co prawda dostrzega, że Kandydatka podała, iż prowadzi zajęcia z Chemii leków, ale nie sprecyzowała rodzaju tych zajęć. Podkreśliła natomiast znaczącą aktywność organizacyjną Habilitantki, zwłaszcza w kontekście jej młodego wieku.

W dalszej opinii wyraziła wątpliwości związane z osiągnięciem naukowym Habilitantki, podkreślając słabo sprecyzowany cel badań. Stwierdziła, że obecnie znane są metody charakteryzujące się znacznie wyższą czułością od metod wykorzystywanych przez Habilitantkę, metody te omawiała także we wstępie Autoreferatu Kandydatka. W związku z tym celowość podjętych badań jest wątpliwa. Podobnie wypełnienie drugiego celu wskazanego przez Habilitantkę, dot. wytypowania panelu biomarkerów, budzi zastrzeżenia. Habilitantka przedstawiła wyniki w formie stężenia analitów w moczu w $\mu\text{g/ml}$. Pani Profesor wskazuje, że w tak ujętych wynikach nie ma możliwości dokonania rzetelnego porównania grupy badanej z grupą kontrolną ze względu na różną objętość wydalanego przez badanych moczu. Wskazuje na duże odchylenia standardowe wyników i brak oznaczalności niektórych amin związanych z niską czułością zastosowanego detektora. Pani prof. Elżbieta Wyska krytycznie odniosła się też do pracy, w której Habilitantka dokonywała pomiaru amin w materiale pochodzącym z mózgu szczura. Kandydatka nie wykazała stężeń endogennych, zatem zastosowanie takiej metody w badaniach farmakologicznych jest niemożliwe, ze względu na brak punktu odniesienia, względem którego można analizować zmiany pod wpływem leków, stresu, itp. czynników. W konkluzji Pani Profesor podkreśla, że metody opracowane przez Habilitantkę nie mogą być alternatywą dla obecnie stosowanych, głównie ze względu na zbyt niską czułość. Zatem uzyskane wyniki w żaden sposób nie przeważają nad powszechnie stosowanymi technikami stosowanymi w oznaczaniu amin w materiale biologicznym.

W ostatnim zdaniu Pani Profesor zaznaczyła, że bardzo pozytywnie ocenia sylwetkę Habilitantki, ale nie może ocenić osiągnięcia naukowego pozytywnie, a tym samym zarekomendować nadania stopnia doktora habilitowanego Kandydatce.

Pan dr hab. Piotr Mucha na wstępie zaznaczył, że Jego recenzja kończy się wnioskiem pozytywnym a następnie skrótowo przedstawił punkty swojej recenzji. Podkreślił, że od początku kariery naukowej Kandydatka kierowała się dużą samodzielnością. Pan Recenzent zgodził się z uwagami prof. Elżbiety Wyski, jednakże wady te nie są na tyle istotne, aby rzutowały na dorobek naukowy Habilitantki. W Jego ocenie Kandydatce udało się osiągnąć wiele rezultatów, które można ocenić jako istotny wkład w zwiększenie wiedzy na temat zastosowania technik elektromigracyjnych do analizy biomarkerów. Stwierdza, że można użyć technik bardziej czułych, aczkolwiek wybór metody podjęty przez Habilitantkę jest słuszny. Wskazuje, że uzyskane wyniki są istotnymi nowościami, które pozwalają na pozytywne zaopiniowanie wniosku Habilitantki. Podkreślił znaczący wkład Kandydatki w przedstawionych jako osiągnięcia publikacjach. Nieco gorzej ocenia opis dorobku dydaktycznego Habilitantki i stwierdza, że opis ten mógłby być bardziej szczegółowy, aczkolwiek działalność ta jest widoczna w Autoreferacie. Pozytywnie wyraził się w temacie działalności organizacyjnej Kandydatki.

Pani dr hab. Ewa Karna we wstępie zaznaczyła, że wniosek Habilitantki oceniła pozytywnie a następnie przedstawiła najistotniejsze fragmenty swojej recenzji. Pani dr hab. Ewa Karna zwraca uwagę na determinację Kandydatki w zdobywaniu wiedzy.

Podkreśla wysiłek Habilitantki związany z odbytymi stażami zagranicznymi. Ponadto dr hab. Ewa Karna wskazuje na opatentowanie metody będącej fragmentem osiągnięcia naukowego Habilitantki. W opinii Pani Recenzent Ewy Karnej dorobek dydaktyczno-organizacyjny Habilitantki zasługuje na pozytywną ocenę biorąc pod uwagę dwa miejsca pracy, prowadzenie seminariów i ćwiczeń z przedmiotu chemia leków oraz aktywne uczestnictwo w wydarzeniach mających na celu popularyzację nauki, co wskazuje, że Habilitantka jest dobrym dydaktykiem.

Pani dr hab. Monika Dąbrowska rozpoczęła wypowiedź od podkreślenia licznych staży zagranicznych Habilitantki a następnie przedstawiła skrótowo fragmenty recenzji. Podkreśliła nowatorskość badań Habilitantki i stwierdziła, że wnoszą one elementy poznawcze. Podobnie jak Przedmówczyni, dr hab. Monika Dąbrowska wskazuje na uzyskany patent krajowy stanowiący ochronę części metodyki opracowanej przez Habilitantkę. W analizie ścieżki zawodowej Kandydatki, Pani Recenzent podkreśla konsekwencję doboru i rozwoju tematyki badawczej oraz liczne współprace z naukowcami, ale również klinicystami. Szczególną uwagę dr hab. Moniki Dąbrowskiej w ocenie dorobku dydaktycznego Kandydatki zwraca działalność popularyzującą naukę. Na zakończenie dr hab. Monika Dąbrowska pozytywnie zaopiniowała wniosek Habilitantki.

Opinie pozostałych Członków Komisji

Dr hab. Bartosz Wielgomas stwierdził, że dr Natalia Miękus-Purwin już w okresie studiów była wyróżniającą się studentką, czego najlepszym dowodem jest ukończenie studiów z tytułem Primus Inter Pares. Podkreślił zaangażowanie Habilitantki w działalność organizacyjną różnego typu, co wskazuje, że jest Ona osobą wartościową nie tylko w kontekście Wydziału, ale również Uczelni. Dr hab. Bartosz Wielgomas stwierdził, że bez wątplenia zdolności organizacyjne Kandydatki są zdecydowanie wyższe w porównaniu do większość osób znajdujących się na podobnym etapie kariery naukowej. Podkreślił, że uwagi prof. Elżbiety Wyski dotyczące braków w metodyce wykazują również słabość obecnego sposobu doboru recenzentów publikacji naukowych. Dr hab. Bartosz Wielgomas zakończył wypowiedź wyrażeniem poparcia dla wniosku dr Natalii Miękus-Purwin o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Stwierdził również z pełnym przekonaniem, że po zatrudnieniu w Katedrze i Zakładzie Chemii Farmaceutycznej w pełnym wymiarze godzin aktywność dydaktyczna Habilitantki znacząco się zwiększy.

Dr hab. Aneta Pogorzelska stwierdziła, że Habilitantka ma znaczący dorobek naukowy, a zarzuty co do braku w dorobku dydaktycznym promotorstwa prac magisterskich na kierunku farmacja wynika z faktu, że do lutego 2020 roku była Ona zatrudniona w Wydziale Farmaceutycznym w wymiarze ¼ etatu, co bez wątplenia uniemożliwiło jej sprawowanie opieki nad magistrantem. Dodatkowo nie posiadając stopnia doktora habilitowanego, zgodnie z Regulaminem studiów GUMed nie jest uprawniona do funkcji promotora pracy dyplomowej. Ustosunkowując się do zarzutów pani prof. Elżbiety Wyski, zaznaczyła, że uwagi te są istotne, natomiast w jej opinii nie przekreślają one osiągnięcia naukowego Habilitantki w ujęciu wniesienia wkładu w rozwój nauk farmaceutycznych i wnoszą istotny aspekt poznawczy. Biorąc pod uwagę całokształt działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej Habilitantki, dr hab. Aneta Pogorzelska zaopiniowała wniosek pozytywnie.

Po wypowiedziach Członków Komisji Przewodniczący otworzył dyskusję. Pani prof. Elżbieta Wyska stwierdziła, iż wszyscy Członkowie Komisji zgadzają się co do tego, że aspekty działalności organizacyjnej oraz prowadzenia przez Habilitantkę badań we współpracy z kilkoma ośrodkami naukowymi bez wątplenia należy ocenić pozytywnie. Z kolei są pewne

wątpliwości związane z działalnością dydaktyczną, ale uwzględniając stosunkowo krótki staż pracy w roli nauczyciela akademickiego, niedostatki te są uzasadnione i może należałoby jeszcze ten aspekt bardziej rozwinąć. Następnie wyraziła wątpliwości co do istotnego wkładu osiągnięcia naukowego w rozwój dyscypliny nauk farmaceutycznych i zasugerowała, że należałoby się zastanowić, czy tego typu badania powinny być klasyfikowane jako farmaceutyczne. Podzieliła się refleksją, że odchodzi się na wydziałach farmaceutycznych od badań skoncentrowanych na leku, które powinny być podstawą w naukach farmaceutycznych, a znacznie częściej badania takie prowadzone są w innych jednostkach, jak politechniki i uniwersytety. Stwierdziła, że obecny trend to poszukiwanie tematów zastępczych, które można opublikować szybciej i w czasopismach o wyższym IF. W związku z tym nie zmienia swojej opinii w kontekście oceny osiągnięcia. Argument, że prace zostały zrecenzowane przed publikacją jest mało istotny, a uwzględniając fakt, że w większości zostały one wydane w czasopismach chemicznych, jest mało prawdopodobne, aby recenzenci mieli wystarczające kompetencje co do oceny praktycznej przydatności opracowanych metod. Wyraziła wątpliwości co do tego, czy metody te byłyby stosowane w diagnostyce, biorąc pod uwagę zawiły proces przygotowania próbki i niską czułość, zwłaszcza, że do wykrywania amin stosowane są detektory elektrochemiczne znacznie tańsze od detektora DAD wykorzystanego w badaniach Habilitantki, które jednocześnie charakteryzują się znacząco wyższą czułością.

Pan prof. Lucjusz Zaprutko zgodził się z Panią prof. Elżbietą Wyską, że odchodzi się od badań ukierunkowanych na lek, co ma odzworowanie w listach czasopism tworzonych na potrzeby punktacji MNiSW, na których to nauki farmaceutyczne przyporządkowane są do czasopism, które często są z nimi bardzo słabo powiązane. Ma to związek z faktem, że lista jest tworzona już pod istniejące publikacje wydane przez pracowników wydziałów farmaceutycznych, a nie pod faktyczne potrzeby i preferencje związane z naukami farmaceutycznymi.

Pan dr hab. Piotr Mucha stwierdził, że faktycznie jest mało prawdopodobne aby wyniki uzyskane przez Habilitantkę na tym etapie skutkowały wprowadzeniem elektroforezy kapilarnej do powszechnego zastosowania w praktyce klinicznej, wskazują natomiast kierunki dalszego rozwoju, aby technika ta mogła być wykorzystana w rutynowej diagnostyce.

Pani dr hab. Ewa Karna podkreśliła, że Habilitantka prowadziła badania nad niesteroidowymi lekami przeciwzapalnymi w trakcie stażu w Korei Południowej. Ponadto uczestniczyła w badaniach nad potencjalną aktywnością przeciwnowotworową wybranych związków naturalnych u dzieci z ostrą białaczką limfoblastyczną.

Pan prof. Lucjusz Zaprutko wyraził pozytywną opinię dot. dorobku Habilitantki, opierając się na merytorycznej ocenie Recenzentów.

Pani prof. Elżbieta Wyska wyraziła wątpliwość co do znaczącego udziału Habilitantki w pracach, gdyż w większości prac jej udział jest niższy niż 50%. Pan prof. Lucjusz Zaprutko odpowiedział, że należy uwzględnić liczbę autorów, gdyż w pracach, w których jest ona większa, ten udział prawdopodobnie nie będzie wyższy niż 50%. Podkreślił, że nie jest to regulowane przepisami, a udział powinien być nie przeważający, czyli ponad 50%, a dominujący, co wskazuje, że nawet przy niższym udziale procentowym, Habilitantka mogła być autorem dominującym. Zdanie Przewodniczącego Komisji poparł dr hab. Piotr Mucha.

Pani prof. Elżbieta Wyska zwróciła się do Przewodniczącego z zapytaniem formalnym, czy powinny być załączone oświadczenia od współautorów zagranicznych. Oświadczeń takich brakowało przy pracy przeglądowej zaliczonej do osiągnięcia. Pan prof. Lucjusz Zaprutko odpowiedział, że nie są one w takich sytuacjach wymagane.

Dr hab. Piotr Much wyraził pogląd, że uwagi prof. Elżbiety Wyski będą niewątpliwie znaczącą wskazówką dla Habilitantki. Zgodził się z wcześniejszym zdaniem prof. Elżbiety Wyski, że prace Kandydatki były skierowane do czasopism o profilu chemicznym i najprawdopodobniej recenzowane były przez chemików, ale wynika to z wad obecnego systemu oceny naukowców przez pryzmat zdobywanych punktów.

Na tym zakończono dyskusję. Przewodniczący Komisji prof. Lucjusz Zaprutko przedstawił projekt Uchwały opiniującej pozytywnie wniosek Habilitantki, na co zgodzili się wszyscy Członkowie Komisji. Następnie przeprowadził głosowanie nad Uchwałą zawierającą opinię pozytywną. Do głosowania uprawnionych było 7 Członków Komisji, w głosowaniu jawnym wzięło udział 7 osób, oddano 7 głosów w tym:

6 głosów ZA przyjęciem Uchwały

1 głos WSTRZYMUJĄCY

Brak głosów PRZECIW przyjęciu Uchwały

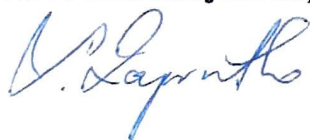
	TAK	NIE	WSTRZYMUJĘ SIĘ
prof. dr hab. Lucjusz Zaprutko	+	-	-
prof. dr hab. Elżbieta Wyska	-	-	+
dr hab. Piotr Mucha	+	-	-
dr hab. Ewa Karna	+	-	-
dr hab. Monika Dąbrowska	+	-	-
dr hab. Bartosz Wielgomas	+	-	-
dr hab. Aneta Pogorzelska	+	-	-

Wobec wyniku głosowania, Komisja Habilitacyjna stwierdza, że wniosek dotyczący podjęcia Uchwały zawierającej pozytywną opinię w sprawie nadania dr Natalii Miękus-Purwin stopnia doktora habilitowanego uzyskał poparcie Komisji.

W imieniu Komisji Habilitacyjnej

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej

prof. dr hab. Lucjusz Zaprutko

Prof. dr hab. n. farm.
Lucjusz Zaprutko

Sekretarz Komisji Habilitacyjnej:

dr hab. Aneta Pogorzelska

